

Редакцията на „Архивъ“ поднася на своитѣ читатели една обща студия за дѣятелността на министерството на народното просвѣщение.

Този трудъ е първи по рода си въ България отъ освобождението насамъ. Въ 1907 година се състави подобенъ годишникъ, но, поради тогавашнитѣ обстоятелства, той не можа да се напечати. Днесъ, когато България слѣдъ провъзгласяването на независимостта, встъпва въ нова политическа ера, когато новиятъ законъ отъ 1909 година съ измѣненията му е сѣщински кодексъ на народна просвѣта и внася коренни реформи въ областта на просвѣтителното и културното дѣло, редакцията намѣри за полезно и наврѣменно да издаде едно кратко изложение за вървежа и състоянието на учебнитѣ заведения и културнитѣ институти прѣзъ прѣходния периодъ отъ освобождението до независимостта.

Този годишникъ ще служи не само като настолна книга за всѣки, който иска да се запознае съ учебното и културно дѣло у насъ, но и като такава, която въ бждще ще даде възможность да се правятъ сравнения съ миналото.

Книгата съдържа четири части: а) народно образование, б) културни институти, в) училищно законодателство и г) бюджетъ на М-вото на Народното Просвѣщение отъ освобождението до днесъ.

Въ първата часть сж зачекнати слѣднитѣ отдѣли: I. Централно управление, II. Софийски университетъ, III. мжжки и дѣвически гимназии, IV. мжжки и дѣвически педагогически училища, V. класни училища, VI. горни курсове на основнитѣ училища, VII. народни основни училища, VIII. частни училища, IX. дѣтски училища, X. грамотността на населението въ България.